Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 106. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го ЧЕРВНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 6, 1985 No. 106. VOL. XCII

ЗБЛИЖАЄТЬСЯ ДАТА РОЗГЛЯДУ СПРАВИ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Клівленд, Огайо (Комітет Проти Совєтських Свідчень). — Згідно з попередніми інформаціями адвокатів, у понеділок, 10-го червня ц.р., в Окружному суді, 6-го Дистрикту в Синсиннаті, Огайо, три судді розпічнуть перегляд справи Івана Дем'янюка, який у 1981 році був засуджений суддею Френком Баттісті на підставі доставленого совєтами документу, що його два американські експерти визнали підробленими.

У зв'язку з цим тут організується виїзд автобусів з Клівленду до Синсиннаті для тих зацікавлених громадян, які бажають бути присутніми на судовій залі під час судових переслухань в дні 10-го червня ц.р.

Як останньо інформують родина й адвокати І. Дем'янюка ,він несподівано захворів у тюрмі. Уже від половини квітня, після того, як суддя Баттісті видав наказ його арештувати, І. Дем'янюк перебуває в ув'язненні — а після несподіваного вивозу до віддаленого стейту Мізурі є в'язнем у федеральній в'язниці у Спрінгфілді, Мізурі. У зв'язку з цим прохається громадянство висилати на адресу І. Дем'янюка листи і листівки і цим дати йому належну моральну підтримку у цей виїмково важкий для нього і його родини час. Адреса І. Дем'янюка: Mr. John Demjanjuk, 31931 — 060, U.S. Medical Center For Federal Prisoners, P. O. Box 4000, Springfield, Mo. 65808.

Одночасно закликається громадянство писати масові листи протесту проти вживання совєтських свідчень і документів на форумі американських судів. Ці листи слід спрямовувати до сенаторів і конгресменів, а зокрема до Юридичної комісії Конгресу ЗСА.

Як відомо, дальший хід оборонних акцій можливий тільки тоді, коли будуть для цього необхідні фонди.

Кошти правної оборони неспівмірно великі, тому й конечна допомога українського загалу тим більше, що ця справа є ключевою в дальшому ланцюгу подібних справ.

Листування й пожертви слід надсилати на адресу: C.A.U.S.E., P.O. Box 29058, Cleveland, Ohio, 44129.

Ю. БАЗИЛЕВСЬКИЙ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ТУІА

Інж. Ю. Базилевський

Ню Йорк (ІЯХ). — Десять активних відділів на терені ЗСА та біля 900 членів — лише ці дві цифри багато говорять про Товариство Українських Інженерів Америки. Хоч частина з них відходить від активної співпраці з уваги на похилий вік, але багато молодих випускників американських університетів знаходять дорогу до ТУІА і продовжує традиції цього заслуженого українського товариства. Лише за останні два роки до ТУІА прийшло 39 молодих українських професіоналістів. І це число в найближчому часі можна подвоїти, а то й потроїти, якщо до цього візьмуться усі члени товариства.

Уступаюча управа, яку очолював Юрій Базилевський, мала у своєму складі в останній дворічній каденції багато членів, з молодої генерації і тому працювала досить активно. Відділи при тісній співпраці з головною управою, а зокрема з референтом наукових конференцій молодим інженером Володимиром Лехіцьким, провели дев'ять наукових конференцій на різні науково-технічні теми, в тому числі і про Великий голод в Україні та про українську церковну архітектуру. У кожній з них взяло участь від 60 до 100, а то й більше осіб, значить разом біля 1,000 членів і гостей.

Т-во Українських Інженерів Америки було активним і в усіх наших громадських та політичних акціях української громади на терені ЗСА та на форумі СКВУ.

ТУІА має свої публікації — „Вісті ТУІА" та „Бюлетень ТУІА". „Вісті", які є єдиним науково-технічним журналом в українській мові, протягом останньої дворічної каденції уступаючої управи вийшли в трьох числах, при чому одне число було присвячене виключно штучно створеному голодові в Україні в 1932-33 роках.

Загальні збори, які зобов'язали новообрану управу ТУІА в 1983 році подбати про належне відзначення 50-річчя голоду в Україні, тим разом просили нову Управу на 1985-87 роки достойно відзначити 1000-річчя Хрищення Руси-України відповідними науковими конференціями та публікаціями.

До нової Управи на дворічну каденцію були вибрані інженери: Володимир Писарівський, Іван Заяць, Іван Я. Хамуляк, Ігор Кмета, Марія Гончаренко, Володимир Лехіцький, Зиновій Туркало, Віктор Чарторийський, Левко Майстренко, Роман Гавриляк, Любомир Калинич, Адріян Писарівський. Контрольна комісія: Євген Змий, Євген Івашків, Михайло Ільків, Василь Мисак та Богдан Мішко.

Товариський суд: Методій Борецький, Роман Волчук, Роман Галібей, Володимир Гнатківський та Орест Ґлют. Номінаційна комісія: Дамян Геча, Дамян Кордуба, Орест Ґлют, А. Леськів, Лев Кушнір, д-р Василь Наконечний.

На голову ТУІА переобраний Юрій Базилевський.

Італія підписала конкордат з Ватиканом

Рим. — Прем'єр-міністер італійського уряду Беттіно Краксі і Папа Іван Павло II підписали у Ватикані історичні документи про встановлення конкордату між державою і Римо-Католицькою Церквою, закінчуючи тим самим добу коли ця Церква була державною релігією в Італії, применшуючи тим самим значення інших релігій в тій країні.

На підставі нового договору-конкордату Католицька Церква респектуватиме повну незалежність держави, але залишає за собою право виступати у справах політичних і моральних публічно.

Візита прем'єра Б.Краксі у Ватикані була його першими відвідинами ватиканського уряду від часу назначення його прем'єр-міністром італійського уряду. Новий договір заступить так званий Лятеранський пакт з 1929 року, який був підписаний у висліді довгих переговорів італійського диктатора Муссоліні з Ватиканом. На підставі цього пакту постала тоді на 109 акрах ватиканська держава в Римі, повністю незалежна від уряду і керована Папами і папськими секретаріятами.

Новий договір ґарантує повну свободу для усіх релігій в Італії і закінчує римський статус „святого міста", що дозволяло Ватиканові вмішуватись до внутрішніх справ керівництва міськими справами, не допускати до розповсюдження порнографії й іншої літератури, що дуже часто створювало небажані конфлікти в міській управі, яка свого часу знаходилась в руках комуністів, які допускали до продажі навіть антикатолицької літератури. В останніх роках Ватикан рідко використовував це своє право і тому уряд прем'єра Б. Краксі вважав за відповідне все таки залишити за Ватиканом деякі виключні права, позбавляючи однак права накидати католицьку релігію в публічному шкільництві.

Прем'єр-міністер Б. Краксі і секретар Ватикану кардинал Агостіно Касаролі обмінялися документами під час формальної церемонії. Пізніше Краксі зустрінувся на приватній авдієнції з Папою і відбув з ним довшу розмову. Отже 3-го червня 1985 року розпочалась нова доба у відносинах між державою і Церквою в Італії, — заявив Папа Іван Павло II.

ВЕРХОВНИЙ СУД ДОЗВОЛЯЄ НА ХВИЛИНУ МЕДИТАЦІЇ

Вашінгтон. — Справа молитви у школах була знову під розглядом Верховного Суду ЗСА з приводу того, що у стейті Алабама прийнято закон, який дозволяє молитву, або хвилину мовчанки перед початком шкільного дня у публічних школах. Таку хвилину мовчанки підтримав Верховний Суд.

Справа молитви чи хвилини медитації перед початком науки є постійно дискутована,а в різних стейтах є на цю тему різні закони. Але коли тепер оспорювали закон в Алабамі, який виразно дозволяв також на молитву, ця проблема опинилася у Верховному Суді, який як найвища інстанція мав винести рішення у цій справі.

Рішенням Верховного Суду, це голосами 6 до 3, видано осуд, що хвилина мовчанки може залишитися, бо вона обов'язує у 25 стейтах, виразна молитва, однак, нарушує першу поправку до Конституції, якою не дозволяється офіційно впроваджувати релігію до публічних шкіл країни. Це вже не перший раз молитва в школах стоїть перед різницею поглядів на неї найвищих урядових і судових чинників та викликує контроверсію. Оборонці погляду, що в школах повинна бути введена обов'язуюча молитва є тепер обурені черговим рішенням Верховного Суду в цій справі та уважають, що ніякий закон не вимагає такої невтральности Уряду, коли йдеться про виконування релігійних практик. Спостерігачі уважають, що це рішення посилить рух за поправкою до Конституції, специфічно в питанні молитви в публічних школах.

П. Шапіро виграв у передвиборах в Ню Джерзі

Джерзі Сиpermission Ситі, Н. Дж. — В стейті Ню Джерзі відбулися 4-го червня 1985 року передвибори на пост губернатора того стейту та на інші льокальні пости. У передвиборах, після яких у листопаді відбудуться справжні вибори, виграв номінацію Демократичної партії Пітер Шапіро, побиваючи своїх противників, якими були: мейор Нюарку Кеннет Гібсон і Джан Руссо з Томс Рівер, який є спікером стейтового сенату.

П. Шапіро здобув 31 відсотків голосів, Дж. Руссо 28, а К. Гібсон 24 відсотки. 33-літній П. Шапіро виконує тепер обов'язки голови повіту Ессекс і у своїй виборчій кампанії він заповідає нові ідеї та нову енергію у стейті. Він буде мати у виборах в листопаді сильну опозицію теперішнього губернатора Томаса Кейна, який буде знову кандидувати з Республіканської партії і який тепер виграв у передвиборах без найменшої опозиції та втішається великою популярністю у стейті.

Назагал передвибори не викликали великого зацікавлення серед населення і кількість голосуючих була доволі мала.

Усі демократичні кандидати висували у своїй передвиборчій кампанії дуже актуальну тепер у стейті Ню Джерзі проблему доставу води та її браку, як також вичищення стейту з усіх трійливих відпадків, які занечищують довкілля.

Ю. Зарицький інформує в американській газеті про конференцію в Оттаві

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Співредактор „Українського Тижневика" Юрій Зарицький вже вдруге пише на сторінках міжнародного щоденника „Крищен Саєнс Монітор". У виданні з 3-го червня 1985 року поміщена є його обширна інформаційна стаття п. н. „ЗСА приймає тверду і невгнуту поставу щодо порушення прав людини в СССР на Оттавській конференції".

У своїй статті Ю. Зарицький підкреслює, що провідник американської делеґації на конференції в Оттаві Ричард Шифтер виразно у двох промовах критикував СССР за постійне переслідування і засуджування борців за людські права, як також релігійних діячів. Делеґація із ЗСА інформувала також усіх учасників конференції точно про долю 150 засуджених оборонців людських прав в СССР, Польщі та Чехо-Словаччині, більшість яких була арештована та засуджена вже після підписання Гельсінкських угод. Автор статті стверджує , що цілий процес Гельсінкських угод і їхньої дальшої долі з періодичними засіданнями усіх розчарував і тому 22 борці за людські права і політичних в'язнів із СССР, які знаходяться на Заході, звернулися з апелем до ЗСА та інших західніх держав заявити, що Гельсінкські угоди є „без вартости та нічого собою не представляють".

Далі автор подає вичерпні інформації про долю Гельсінкських угод від часу їх підписання, насвітлюючи різні перешкоди, які СССР ставив від самого початку та всі зломання їх в часі від 1975 року до сьогоднішнього дня, включно з інвазією Афганістану та виарештуванням всіх оборонців людських прав у СССР. На кінці статті Ю. Зарицький пригадує, що в цьому році, конкретно 1-го серпня, держави, які підписали угоди, мають зустрітися знову в Гельсінках щоб відзначити це 10-річчя. Окрема конференція для „людського контакту" заплянована на 1986 рік у Швайцарії.

Д. Гнатюк нарешті дочекався найвищого відзначення в СССР

Київ. — Київська газета „Культура і Життя", орган міністерства культури УССР та республіканського комітету профспілки працівників культури, помістила у числі з 31-го березня ц.р., короткий „указ" Президії Верховної Ради СССР підписаний першим заступником голови Президії В. Кузнєцовим і секретарем Т. Ментешашвілі, про „присвоєння звання Героя Соціялістичної Праці" народному артистові СССР Дмитрові М. Гнатюкові. Йому вручили дві совєтські бляшки: орден Леніна і золоту медалю „Серп і Молот", „за великі заслуги в розвитку радянського музичного мистецтва і в зв'язку з шестидесятиріччям з дня народження".

Як відомо, свого часу Д. Гнатюк побував також за кордоном, щоб зм'ягшити душі сентиментальних „емігрантів" і „українських буржуазних націоналістів" своїми пісеньками про „Два кольори", „Рушничок" та іншими.

Повернувшись в Україну, народний артист СССР став не тільки співаком-солістом Державного академічного театру опери та балету Української ССР імені Т. Шевченка, але також його керівником, сповняючи рівночасно свої „громадські" функції члена Верховної Ради УССР та виконуючи інші партійні завдання.

ЗСА засудили совєтську військову поведінку в Афганістані

Вашінгтон. — Речники Державного департаменту гостро засудили совєтську військову поведінку і теперішню офензиву в Афганістані у прикордонній полосі з Пакістаном і перестерегли СССР, що порушування кордону Пакістану совєтськими військами, а зокрема військовими літаками, може мати непередбачені погані наслідки, включно до поширення воєнної активности в цій частині світу.

Як відомо, у весняно-літній офензиві проти афганських антикомуністичних повстанців беруть участь біля 30,000 совєтських і 5,000 афганських вояків, танкові, панцерні і летунські частини, не згадуючи артилерійських і ракетних відділів, які день і ніч бомбардують позиції антикомуністів без великих успіхів, як повідомляють про це кореспонденти з Пакістану й Індії

Найбільш докучливими і небезпечними для Пакістану є перелети пакістанської території совєтськими джетовими літаками МІҐ-23 і бомбовиками, які порушують спокій мирного цивільного населення у прикордонній полосі. На початку тижня совєтські літаки обстріляли кільканадцять місцевостей в Пакістані і вбили 13 осіб та поранили 32 особи. В цьому році пакістанці нарахували 615 порушень кордону совєтськими і афганськими літаками. Найбільшою турботою однак є просування совєтської армії в напрямі пакістанського кордону і тому урядові речники в Аслямабаді, столиці Пакістану, побоюються совєтської принаймні частинної інвазії на Пакістан, який є основною базою для афганських партизан і тереном на який вони все можуть відступити для реорганізації і підкріплення своїх сил.

В останньому часі Пентагон перекинув до Пакістану велику кількість модернішої зброї і тому переступлення совєтськими військами пакістанського кордону може заторкувати також інтереси ЗСА безпосередньо. Дипломати в Ню Делі кажуть, що Москва є мабуть приготована до ведення війни на афгансько-пакістанському кордоні, яка, на її думку, матиме також психологічне значення, тобто поганий вплив на пакістанців і моральну підбудову афганських військових частин.

Покищо не відомо, яке становище до розвитку нових подій в Афганістані займе Білий Дім, але Рада крайової безпеки обговорюватиме цю проблему на своєму засіданні ще цього тижня, перед приїздом до ЗСА індійського прем'єр-міністра Раджіва Ґанді.

В АМЕРИЦІ

ЧИСЛО ЗАГИБЛИХ наслідком бур і торнадо в стейтах Огайо і Пенсильванії зросло до 85 людей, а сотки є поранених. Знищення є таке велике, що президент Роналд Реґен проголосив ті частини обидвох стейтів „жертвами катастрофи" і в дні 4-го червня ц.р. їх відвідав віцепрезидент Джордж Буш, щоб підтримати на дусі потерпілі родини.

В НЮ ЙОРКУ ДАЛІ триває страйк готелевих працівників і тисячі туристів мають труднощі в перебуванні у готелях. Переговори між юнією і власниками готелів ідуть далі але досі без повного успіху. Страйкуючі під готелями мали вже сутички з тими, які хотіли переступити барикади, зокрема зі смітярами, які хотіли забрати мішки зі сміттям, що зростають з дня на день.

ДЖЕЙКОБ БУЧЕР, відомий банковий магнат і політик зі стейту Теннесі, був засуджений на 20 років в'язниці за дефравдації грошей до висоти 30 мільйонів долярів. Цей присуд один із найвищих, які досі були дані у таких випадках, і в Теннесі, де Дж. Бучер є дуже відомою постаттю, він викликав велике пригноблення. Батько Дж. Бучера був директором банку, а сам засуджений двічі кандидував на губернатора стейту з Демократичної партії.

ДВОЄ З ДІТЕЙ РОДИНИ Фрустейсі, які стали славні через народження сімох разом 21-го травня ц.р., знаходяться тепер у дуже критичному стані з уваги на комплікації недуг леґенів, повідомили з лікарні. Є небезпека, що вони помруть, так як це сталося з двома першими. Троє народжених передвчасно є однак в доброму стані та надіються, що вони вдержаться при житті.

ПОКАЗУЄТЬСЯ, ЩО ТЕПЕР так багато людей старається дістати офіційний дозвіл на вгляд у тайні документи, що федеральний Уряд не має можливості їх відповідно перевірити і це є можливо причиною такої кількости випадків шпигунства на користь інших держав, особливо СССР.

В НЕДІЛЮ, 2-ГО ЧЕРВНЯ Ц.Р., відбулося в Ню Йорку на Бродвеї публічне проголошення найкращих п'єс в останньому році — роздача нагород „Тоні". З-поміж п'єс перше місце отримала комедія Ніла Саймона „Білоксі Блюс", а з музичних штук „Велика ріка" на підставі приґод леґендарного Гека Фінна і Томи Соєра, пера Марка Твейна. Окрему нагороду одержав Юл Бриннер за свою ролю у музичній п'єсі „Король і я", якою він тепер кінчає свою кар'єру. Проголошення нагород перед публікою з театрального світу передавалося телевізійними станціями Сі-Бі-Ес.

АМЕРИКАНСЬКА ГАЗЕТА „Вашінгтон Пост" повідомила, що в цьому місяці мала б відбутись незвичайна зустріч американських і совєтських дипломатів для обговорення справи Афганістану. Як відомо, досі СССР категорично відмовлявся від всяких розмов про справи Афганістану, окупованого совєтською армією від 1980 року. У вересні минулого року таку зустріч пропонував сам президент ЗСА Роналд Реґен під час свого витупу на сесії Генеральної асамблеї Об'єданих Націй в Ню Йорку, але московська „Правда" і совєтське пресове агентсто ТАСС не були ще готові визнати рації американському Президентові, надіючись, що проблему Афганістану можна буде розв'язати силою зброї. Тим часом бій за Афганістан триває і Москва вже сьогодні бачить усі труднощі окупації. Зустріч представників ЗСА і СССР мабуть не буде офіційною.

В СВІТІ

МІНІСТЕР ВНУТРІШНІХ справ Західньої Німеччини Генрих Вінделен заявив кореспондентам, що західньонімецький уряд вислав урядові Польщі окрему ноту у справі німецької меншини в Польській Народній Республіці. Урядова західньонімецька християнсько-демократична партія домагається для німців в Польщі права, яким користуються етнічні групи в усіх цивілізованих суспільствах. Міністер Віднелен виступив з офіційним привітом на з'їзді вихідців з Польщі.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Фердинанд Маркос, який керує тією державою 20 років, заявив кореспондентам в понеділок, 3-го червня ц.р., що він думає висунути свою кандидатуру в 1987 році ще раз на шестирічну каденцію. Очевидно, заява Маркоса викликала гостру реакцію лідерів опозиційних партій і вони відмітили, що робитимуть все, що буде в їхніх силах, щоб не допустити до поновного висунення кандидатури Маркоса, який, мовляв, веде країну до цілковитої політичної і економічної руїни.

ІСЛЯМСЬКА ТЕРОРИСИЧНА група Джігад опублікувала фотознімку захопленого в полон директора американського університетського шпиталю в Бейруті, 54-річного Дейвида Джейкобсена, щоб таким способом дати знати офіційним чинникам ЗСА, що він живий і здоровий. Речник Державного департаменту у Вашінгтоні Бернард Калб заявив, що Уряд ЗСА робить заходи для звільнення захопленого американського громадянина, але практика виказала, що співпраця з терористами Джігад є дуже трудною з огляду на їхню глибоку законспірованість.

НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО

„Пізнати минуле України — підносить творчі сили"

Члени Комісії народного мистецтва СФУЖО (зліва, сидять): Уляна Дячук, Лідія Бурачинська, Любов Волинець; (стоять, зліва): Ольга Гурська, Наталія Даниленко, Мирослава Стахів.

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — **Ця частина цитати відомого знавця українського мистецтва Г. Логвина стала моттом для організаторок з'їзду знавців українського народного мистецтва, що відбудеться на Союзівці в днях 29-го і 30-го червня 1985 року.**

Організатором з'їзду є Комісія народного мистецтва при Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій і саме члени цієї комісії під проводом голови Наталії Даниленко відвідали редакцію „Свободи", щоб поінформувати про підготову та програму плянованого з'їзду.

Зацікавлення з'їздом є велике і вже досі зголосилося багато осіб зацікавлених плеканням народного мистецтва, знавців музейництва, збирачів і референток народного мистецтва,

(Закінчення на стор. 3)

У ЛМКЛЮБІ — „ВЕСЕЛИЙ ВЕЧІР"

Ню Йорк. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 7-го червня ц.р., о годині 7:30 вечора, тут у приміщенні цього Клюбу, при 136 Друга авеню, на закінчення весняного сезону відбудеться „Веселий Вечір". Участь у ньому візьмуть: Володимир Барагура, Степан Крижанівський, Микола Фабрика — сольоспів, Ірина Фабрика — музичний супровід та Тарас Грицай. Програмою Вечора вестиме Ія Мацюк-Грицай. Вступ на цю імпрезу — 5 дол. разом із добірним буфетом і напитками.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Postmaster: Send address changes to
Svoboda • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Виклик українським ученим — потреби сучасности

В ЗСА існують такі українські наукові установи: Наукове Товариство імени Шевченка, Українська Академія Наук, Український науковий Інститут при Гарвардському Університеті й Українське Історичне Товариство. Не всі українські науковці належать до будь-якої з тих наукових станиць. Велика більшість їхніх членів — це професори американських високих шкіл, університетів і коледжів, але є між науковцями і не-професори. Не всі професори належать до своєї станової Асоціяції. Тому трудно докладно устійнити число існуючих в Америці українських учених і дослідників-науковців. Але з добрим правом можна твердити, що є кругло одна тисяча українських людей, мужчин і жінок. Їхній науковий дорібок вартий щирого признання. Полиці книжок заповнені їхніми творами, між якими є й такі монументальні видання як Загальна й Гаслова Енциклопедія Українознавства, два томи загальної англомовної Енциклопедії і перший том — англомовної гаслової. НТШ видає щораз-то нові книжкові твори здебільшого (бо не на 100 відсотків) українською мовою, між ними свої відомі в усьому міжнародному світі „Записки", УВАН видає періодично англомовні „Аннали", УНІ при Гарвардському університеті видає книжки англійською мовою, Історичне Товариство має періодичний журнал „Український Історик".

Це творча конструктивна робота, яка відповідає тій місії вільної української громади, якою є творення непроминальних культурних цінностей, що їх не можна творити в Україні під ворожою цензурою з режимом, який науку запряг до воза партійно-політичної пропаґанди та зокрема майже в цілості скасував українську мову у високошкільному й науковому світі з його виданнями. Але, придивившись ближче, звертає на себе увагу одна характеристична риса науково-солідної праці і її друкованих творів у вільному світі: вона здебільшого наставлена на вивчення минулого. Досліди наших науковців і їхні книжкові твори присвячені здебільша не тільки українській історії, але й окремим чільним постатям української культури: Михайлові Грушевському, Володимирові Гнатюкові, Іванові Франкові й іншим. Це добре і це потрібно. Добре і потрібно, щоб названі українські установи брали активну участь в американських і міжнародних наукових конференціях і з'їздах. Добре і потрібно організувати якнайбільше наукових доповідей. Адже видавання книжок, наукові доповіді й участь у чужинецьких конференціях — це саме й зміст наукової діяльности НТШ чи УВАН, а влаштовання щорічних чи спорадичних конференцій у льояльній співпраці всіх чи більшости названих наших наукових установ — це похвали гідне протиставлення єдности українського наукового світу при одночасному розладі в політичному й громадському світі. Відомо, що названі наші наукові установи втримують тісний зв'язок і з такими науковими центрами, як Український Вільний Університет у Мюнхені та Український Католицький Університет у Римі.

Проте існуюча ситуація в Україні й поза нею накидає нам наче автоматично конечність устійнити черговість у науковому плянуванні. Проти українців поведено в останньому часі наступ з різних неприхильних нам чи просто ворожих сторін. Пішла нагінка проти українців, як ніби причетних до воєнних злочинів. Пришивається українцям гуртом ярлик активного антисемітизму. Утотожнюється український державницький націоналізм із фашизмом. У зв'язку з недалеким ювілеєм 1000-ліття християнізму в Україні пішла з Москви посилена пропаґанда, що це не хрищення України, а Росії.

Жалюгідний низький рівень знання вільного світу (особливо Америки) історії і культури Сходу Европи сприяє цій ворожій акції. Наче автоматично насувається питання: який пріоритет повинна мати наукова праця українського вільного світу? Студії над минулим чи запряження української вільної науки до воза українського національного інтересу задля оборони доброго українського імени і задля ширення правди в усіх тих справах, що становлять предмет фальшування з антиукраїнським вістрям? Дотепер нема у нас поважної наукової праці про українсько-жидівські відносини. Дотепер не з'ясовано науково, звідкіля взялася народна пісня „Їде, їде Зельман", що везе церковні ключі. Дотепер нема наукової відповіді клеветникам, які всі наші військові формації з Другої світової війни підтягають під знаменник гітлерівської політичної поліції СС. Гарвардський проєкт має на увазі перевидання усієї нашої літератури до часу появи „Енеїди" Котляревського. Це теж минуле. Але Москва видала вже грубу книгу у постаті люксусового альбому про хрищення „Росії" тому 1000 років — яка наша книжкова відповідь?

Очевидно, кожний автор вибирає собі тему, яка йому під смак. Але існує потреба і плянової видавничої політики. І коли деякі наші науковці стали вже навіть фанатиками одної дослідної математики, то може таки варто би подумати над ситуацією, яка ставить поважні вимоги нашому науковому світові.

Володимир Яців

ГОЛОСИ ПРАВДИ

II

Автор статті твердить, що „коли в квітні появилися перші в'язні в Освєнцімі, то в тому самому часі НКВД приступило до мордування польських офіцерів", які були інтерновані в таборах полонених в СССР. Він пише, що польський голокост різниться від жидівського тим, що він був виконаний не тільки німецькими нацистами, але також і російськими большевиками. Автор інформує читачів про те, що з вибухом німецько-російської війни 22-го червня 1941 року, винищування жидів прибрало блискавичне темпо, в наслідок чого вимордувано три мільйони польських жидів, як також таку саму кількість поляків. Автор заперечує твердженню жидівських письменників і жидівських провідників, які твердять, що в пляні Гітлера було цілковите знищення тільки жидів, і тому жертвами голокосту в Другій світовій війні були виключно жиди.

Юзеф Моджеєвський каже, що жидівські провідники оперують фальшивими арґументами, тому що в „Майн Кампф" Гітлер писав таке: „...інтереси ґерманської раси вимагають, щоб, жиди і слов'яни були знищені." Вкінці заява Гітлера з 22-го серпня 1939 року заперечує пропаганді жидівській, тому що сказав таке: „Я видав наказ відділам смерти есесів винищити без милосердя чоловіків, жінок і дітей, які належать до польського народу. Це є єдиним способом одержати терени, які є для нас життєвою конечністю". Кілька мільйонів поляків мали становити робочу силу при будові третього райху. Опісля автор запитує, чи це за такий „привілей" заздрять нам жидівські письменники які не визнають мартирології польського народу? Таке неґативне наставлення до Польщі, яка була прихильна до жидівської меншости, що становила майже три мільйонів жидів в Польщі в 1939 і 1940 роках, дало свої неґативні наслідки.

Після закінчення війни на територіях Польщі врятувалося майже 100,000 жидів, а неозначена якась кількість їх повернулася до Польщі з „армією людовою" після війни. В роках 1946-1959 репатрійовано 190,000 польських жидів з Росії до Польщі, а опісля в короткому часі в 1962 році виеміґрувало 170,000 жидів з Польщі до Ізраїля і остаточно в результаті населення жидівське в Людовій Польщі становило менше, ніж один відсоток населення країни.

Автор статті каже, що відомий польський письменник Стефан Кисілевський пише про жидів у Людовій Польщі таке: „появилася нова група, цим разом інтеліґентна група жидів-марксистів, які прийшли з Росії, щоб угробити комуністичну партію Польщі, яка займала становище „Люксембурзьке" — їх не інтересувала польська держава. Вони не тільки обсадили катедри філософічного марксизму, але були шефами тайної поліції, цензури, прокуратури і судівництва, як також не бракувало їх і у верхівці, в уряді Людової Польщі".

У наслідок змін в СССР після смерті Сталіна і натиску польського суспільства в 1956 році, польські комуністи почали шукати винних між собою. Леон Вудзький, член Центрального Комітету, представив цей період часу, в якому рішальну ролю відігравали жиди, в такому світлі: „...люди ховалися в лісах, щоб не потрапити до рук Служби безпеки, яка обливала людей зимною водою і виставляла опісля на мороз". Письменниця Анеля Штайнберґ у своїй книжці „Відзяне з лави оброньчей" пише про бестіяльські акти Служби безпеки супроти в'язня Мочарського. При тортуруванні Мочарського були присутні Ружанський і Файген, які є жидівського походження.

Автор також згадує про меморандум, яке вислала організація „Свобода і незалежність" в 1946 році до Об'єднаних Націй, в якому пишеться про неґативну ролю, яку відіграли жиди в перших роках державного життя Людової Польщі. У вищезгаданому меморандумі пишеться таке: другим чинником в Польщі, який, крім совєтів і поляків комуністів, є небезпечним чинником совєтської інспірації в совєтизації і винищення польського народу, є жидівські комуністи, які займають в польському уряді, в адміністрації державній, в промислі і торгівлі, у війську, а передовсім в польській поліції політичній відповідні найвищі становища. Ю. Моджеєвський відкидає твердження жидівських письменників в ЗСА, які оскаржують „Армію Крайову" у співпраці з гітлерівцями у винищуванні жидів і пише, що Армія Крайова давала охорону переслідуваним жидам в лісах, які були під їх контролею, і не брала участи в винищуванні жидів. Натомість знані є випадки „співпраці жидів з ґестапо. Жид Абрам Ґаневайх створив сітку аґентів ґестапо в південній частині Генерального Губернаторства". Юзеф Моджеєвський пише, що прізвища аґентів цієї сітки — відомі.

Л. Бурачинська

МИСТЕЦЬКЕ ВИРОБНИЦТВО В УКРАЇНІ

(Напередодні З'їзду діячів народного мистецтва 29-го і 30-го червня на Союзівці)

Нас завжди цікавила ця ділянка, хоч як мало й докладних відомостей можна було про неї дістати. Об наші вуха обились відомості про ткацький центр в Кролевці і Решетилівці, про гончарський центр в Опішні, про вишивальний осередок у Клембівці та й тільки того. А це виробництво дуже поширилось і йде у світ при допомозі торговельних зв'язків, що свідчать про широкі виробничі бази. Тому пригляньмося тому виробництву докладніше з теперішньої точки зору.

Та найперше треба сказати щось про нього в минулому. В Україні воно розпочалось на початку цього століття. Перші почали тим цікавитись земства і тому перші школи й виробничі пункти постали на Лівобережжі. Згодом знаходились більш підприємчиві особи з-поміж поміщицтва й засновували вишивальні пункти по селах. Після вибуху Першої світової війни і зайнятті Галичини й Буковини російськими військами почав Союз Міст (це була установа, зав'язана під час війни, яка допомагала в постачанні адміністрації) засновувати вишивальні пункти по селах.

Після закінчення війни большевицька влада дуже скоро нагадала собі кустарів і видала закон, яким заборонялось конфіскувати народні виробництва і дозволялось продавати їхні вироби. Це дозволило кустарам скоро наладнати своє виробництво. Тільки це було зарядження тимчасове, бо вже дуже скоро влада почала гуртувати їх у кооперативи. У першу чергу це сталося з давніми пунктами виробництва. І так, коли по закінченні Першої світової війни прийшлось наново організувати їх, то нараховано 13 виробничих пунктів, до яких могли нав'язати нове виробництво. Отже можна сказати, що ґрунт під це виробництво вже був підроблений.

А як виглядають тепер виробничі осередки і хто ними завідує? Дивує нас, що в країні керованого господарства немає одностайного керівництва і програми для цього виробництва. Воно залежить від чотирьох чинників — Художнього Фонду Спілки Художників, Укрхудожпром-у при міністерстві промисловости, а дальше від міністерства сільського й лісового господарства і міністерства м'ясо-молошної промисловости. Це не значить, що вони всі чотири завідують усім виробництвом. Треба припускати, що Укрхудожпром і Художний Фонд Спілки Художників були першими, що пускали в рух розроблені вже виробництва. Щойно пізніш, коли цей процес наладнався і приносив успіх, узялись за це виробництво згадані два міністерства.

Як і де працюють виробничі бази? Перейдемо їх за ділянками, щоб ми дістали перегляд найбільш важливих осередків. Почнемо від виробництва вишивки, що належать до найдавніших в Україні.

На першому місці стоїть Київське художнє виробниче Об'єднання ім. Т. Шевченка. Далі Полтавське Об'єднання „Полтавчанка", Івано-Франківська фабрика ім. Рози Люксембурґ і Львівська Фабрика художніх виробів ім. Лесі Українки. Ці чотири „фабрики" народного вишивкарства затруднюють мисткинь і народних майстрів і з їх співпраці постають нові почини й напрям цього виробництва. Невідомо від кого вони залежні. В кожному разі — від Художнього Фонду Спілки Письменків або Укрхудожпрому.

Є ще дальші центри вишивки, залежні від Укрхудожпрому. Це є Богуславська фаврика „Победа", Черкаська фабрика ім. Лесі Українки і Літківська фабрика ім. Т. Шевченка. При кожному підприємстві є експериментальні ляборáторії, де є затруднені мистці.

Цих сім центрів української вишивки випрацьовують зразки, за якими йде потім виробництво в менших підприємствах. Великою новиною української вишивки є машинова вишивка. Нею виконують тепер багато взорів, що не вимагають складного виконання. Тому ці вишивальні центри називають тепер фабриками. І справді, коли зважити, що вишивка машиною йде в осередку на 100 машинах до шиття, а експериментальна робітня затруднює шість - десять вишивальниць, то бачимо, в якому напрямку розвивається тепер вишивкарське виробництво.

Перейдемо тепер до ткацтва. Ткацьким виробництвом завідує Художній Фонд Спілки УССР. Він опирається на чотирьох великих осередках — Кролевець і Богуслав для рушників, а Дігтярів і Київ для тканин. Художній Фонд змагає до відродження домашнього промислу на Поліссі, Волині і Тернопільщині. Але воно дуже трудно здобути зацікавлення для того, що вже завмерло.

До ділянки тканин належать також килими. Найбільший і найкраще поставлений центр того виробництва є в Решетилівці на Полтавщині. Тут виробляють серійно-масові килими, прикрашені рослинним і геометричним орнаментом. Тут співпрацюють мистці з народними майстрами, що й довело до найкращих зразків українського килимар-

(Закінчення на стор. 3)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

Техніка на послугах медицини

Медицина — це одна із найстарших професій у світі яка втішається сьогодні великою пошаною та повагою. Але мало людей усвідомляє собі те, що за її лаштунками працюють цілі кадри технічних та наукових допомагачів, без яких медицина ніколи не осягнула б рівня своєї майстерности, значення та поваги.

З-поміж тих допомагачів слід поставити на першому місці біологію та фармакологію, що пов'язані тісно з наукою хемії та фізики. До вагомих допомагачів слід зарахувати також техніку, з такими медичними винаходами, як: термометр, фіґмоманометр (прилад до міряння тиску крови), кардіограф (прилад до міряння поштовхів серця) та найважливіший за всі — апарат Рентґена.

У часі розкопок в Помпеях знайдено цілу майстерню хірургічних інструментів та мосяжних скальпелів, що їх стародавні римські ескулапи вживали до хірургічних операцій таких, як розчавлювання ниркових каменів, операції жиляків, пропуклини, а навіть пластичних операцій. Звичайно, стародавні римські скальпелі з бронзу не можна рівняти до сьогоднішніх виполіруваних скальпелів з нержавіючої сталі, які донедавна вважалися основною зброєю кожного хірурга.

Пишемо донедавна, бо сьогодні сталевий скальпель (суцільний ніж до протину людських тканин) дістав грізного суперника в лейзернім промені, який донедавна правив за космічну зброю у фантастичному фільмі „Зоряні війни".

Сьогодні вживається лейзерних променів в медицині для складних операцій катаракти, випалювання наростів та пухлин мозку. Ті операції є безкровні та здебільша керовані на віддаль.

„Променевий" скальпель винайдено в Медичному осередку Каліфорнійського університету в Сан Дієго. В часі операції, наприклад, мозку, лікар унапрямлює свій променевий скальпель в бажане місце, обстежуючи одночасно в мікроскопі червону крапку, що її він скеровує порухом малого важельця до бажаного місця операції. З увагу на велику прецизність цього уладження, така операція дає змогу не заторкування здорових тканин мозку, та творення опухів та пошкоджень.

У недалекому майбутньому лейзерні промені можуть стати важливим знаряддям у боротьбі проти мовчазного вбивника модерної людини, холестеролю, який своїм товщевим нашаруванням бльокує її артерії та кровоносні судини доводить до розладу серця та передчасної смерти. Згідно з інформаціями д-ра Лі, дослідника Каліфорнійського університету, під теперішню пору проводять інтенсивні досліди з метою заміни складних, небезпечних та часто-густо неповноцінних операцій відчиненого серця, прочищенням артерій лейзерними променями, впровадженими до тоненького катетера. Прочищення заблькованих артерій холестеролем без операції та пошкодження артерій, було мрією медицини на протязі багатьох років.

Але найбільшою перешкодою у зреалізуванні цієї великої ідеї була трудність використання променевого спалаху в дуже короткому часі, що дорівнювався б одній більйоновій частині секунди. Йдеться про те, щоб спалах світляного проміння, в часі своєї дії, мав змогу усунути товщеве нашарування артерії, без пошкодження її стін.

На останніх сходинах Американської асоціяції для серцевих недуг, така метода була вже темою дискусії. Винахідник назвав її „excimer laser". У противагу до давніше пропонованих метод прочищення артерій, ця нова метода не спалює депозиту товщу на стінці артерії, але послаблює його біохемічний зв'язок, що тримає той депозит разом. Через послаблення того зв'язку, холестероль розтоплюється, як масло, що розпливається підо впливом нагріву лейзерних променів.

На думку д-ра Ф. Литвака з Медичного Центру Сідерс Сінай в Лос Анджелесі, з допомогою методи можна буде контролювати глибінь лейзерної дії, шляхом заміни частотливости імпульсів лейзерного уладження.

Д-р Джефрі М. Айспер, з Медичної школи Тафта в Бостоні, вжив цю методу, щоб прочистити заблькованi артерії 10 осіб, які померли на розлад серця. У кожному поодинокому випадку, їх забиті артерії були прочищені без пошкодження стін. Але крім артерій, лейзер прочистив також клапани їх серць з нашарування вапна, що може мати велике значення для тих людей, що мусять піддатися операції виміни пошкоджених клапанів серця. Звичайно, ця метода — покищо, находиться в стані пробних експериментів — і тому її практичне застосування на живих пацієнтах забере ще багато часу й грошей. Але для тих, що доживуть до цього часу — ця лейзерна операція холестеролю та клапанів серця буде для них справжнім благословенням.

В НЮ ЙОРКУ ДІЙШЛО до сутичок поміж властителями домів і їхніми квартирантами в часі публічного переслухання на тему підвишки чиншів. Сподіваються, однак, що нові правила щодо чиншів не змінять тих, які були досі.

Єпископ Василь Лостен

МОЄ ПАЛОМНИЦТВО ДО УКРАЇНЦІВ БРАЗИЛІЇ

I

Постійною моєю мрією було відкласти дещо із моїх зайнять, щоб відвідати скупчення української громади в Бразилії. І може б ця мрія ще довго залишилася б нездійсненою, якщоб Владика Єфрем не заплянував святкування, що мало відбутися в кінці квітня, в Куритибі, осідку нашого владики в Бразилії.

Поселення українців у Бразилії почалося приблизно у тому самому часі, як в Північній Америці — десь в 1870-их роках — одначе численніше почали приїжджати до Бразилії наші люди в 1895-1897 роках. Можна сказати, що із числа 200.000 українців у Бразилії, тільки 6 відсотків становлять еміґранти, які прибули з Европи, а всі інші — це уродженці, мешканці великого 130-ти мільйонового народу. Українці-католики нараховують понад 150.000, що над ними релігійну опіку має Владика Єфрем Кривий, 60 священиків, у більшій частині члени Василіянського Чину, і щось 500 сестер-монахинь, кількох Згромаджень.

Двогодинний лет, на якому я й мій сопутник Владика Роберт Москаль відбули 5-тисячну милеву дорогу, у двох годинах, із короткою зупинкою в Маямі й Ріо-де-Жанейро був досить довгий й утяжливий і втомлюючий, усе ж легший, чим до Европи, тому що немає тут зміни часу.

Ріо-де-Жанейро — чудове місто

Удвох — Владика Роберт і я постановили поглянути на Ріо, місто, що його слушно багато туристів признали чудовою оселею людей, з огляду на його розташування над прекрасною затокою, у підніжжі чарівних гір. Ріо не є вже більше столицею Бразилії, що величиною і обширом перевищує понад 48 стейтів ЗСА, злучених суміжно. Осідок держави перенесено у нутро країни щось на 600 миль на північ, де серед густих джунґлів збудовано нову столицю Бразилії. Хоча розпорядки держави виходять із віддалених, модерних побудов Бразилії, а вся економіка просувається індустріяльним комплексом Сан Павльо, Ріо все ж таки становить серце й мозок країни, бо як давнє, могутнє місто, ніколи не втратило свого маєстату.

Наступного ранку, у середу, 24-го квітня, туристичний автобус забрав нас із готелю Шератон, щоб оглядати місто. Зразу ми поїхали на південь крізь підміський квартал місцевости Сао Конрадо й попрямували до старинної частини міста, що зветься Косме Вельго. Звідси поїхали ми потягом на потужну гору, що зветься Корковадо, на вершку якої (висота 2,300 футів), пишається гіґантська статуя Христа Відкупителя. Вид із цього місця справді гідний подиву, коли дивитися внизу на саме Ріо, на Залив Ґванабара із чудернацької форми горою Шуґарльоф, висотою на 1,280 футів, єдиною скелистою монументальною дивовижею на кулі земній, далі — вид на Родріґо де Фрейтас Лягуну, та на мерехтливий Атлантійський океан. Було це справді чудове переживання, що прямо у подиві стримувало наш віддих. Згодом ми повернули звичайною доріжкою вниз до водоспаду Каскатінґа у Тіджука Лісі, де давніше знаходилася одна частина величезних плянтацій кави.

Куритиба — осередок української Бразилії

Дня 25-го квітня перелетіли ми літаком 700 миль на південь до Куритиби, що є осідком українського католицького єпископа у Бразилії. Ми пересіли у Сао Павльо, найбільшому місті Бразилії, що є також важливим індустріяльним центром країни, із дванадцять мільйоновим населенням під сучасну пору. Тут на летовищі очікував на нас Владика Єфрем Кривий разом із Сестрою Михайлиною, ЧСВВ. З ними ми поїхали до Новіціяту Сестер, у якому ми відправили Богослужбу, а відтак мали свобідне пополудневе дозвілля. Ігуменею цього Згромадження є Мати Мокрина, різноманітне життя якої ілюструє долю української жінки-біженки, що готова служити своїм рідним, де б її тільки доля не закинула. Вона давно, в 1938 році, залишила місто Станиславів, виїхавши до Бразилії, звідси у 1947 році, перенеслася до Арґентини, з черги, як генеральна управителька Василіянського Чину у 1954 році до Риму, а наостанку у 1977 році до Бразилії.

П'ятницю, 26-го квітня, ми зарезервували собі на огляд міста. Сестра Михайлина везла нас автом, що його закупила Сестрам Стемфордська дієцезія. Усі щедрі жертводавці у наших парохіях хай знають, що їх пожертви сумлінно примінюються у апостольській діяльності сестер. Напочатку ми відвідали гарний квартал міста, де знаходиться манастир ОО. Василіян. Отець Діонізій Ляхович, ігумен, привітав нас, згодом протоігумен Теодор Галицький, й о. Доротей Куйфер, з яким я познайомився у Римі, й вони відкрили нам нагоду оглянути цей манастир. Тут ми відвідали 80-річного Владику Йосифа Мартинця, який колись тут очолював епархію та був першим єпископом українців-католиків у Бразилії. Ми доручилися його молитвам.

Із новим водієм Євгеном Хомином, студентом манастиря, поїхали ми поклонитися Тарасові Шевченкові, монумент якого пригадує нам усім, що він став світильником у відродженні нашої поневоленої нації. Далі ми відвідали Згромадження Сестер Служебниць, які тут провадять початкову школу, в якій навчається біля 600 дітей. Тут ми зустрілися із Владикою Гринчишином із Франції, Владиками Дацюком й Хімієм з Канади, як рівнож із Матір'ю Франсескою, генеральною настоятелькою, із Сестрою Житою, провінціяльною, та із іншими бразилійськими монахинями, серед яких не бракувало сестер із ЗСА, Канади, Чехо-Словаччини, Югославії та Польщі. Це засвідчувало, що наша Українська Церква має універсальний характер, будучи репрезентована на всіх поселеннях земного глобу.

Після коротких оглядин церкви Різдва Пресвятої Богородиці, що завідують нею оо. Василіяни, ми попрямували через центр міста Куритиби, щоб придивитися загальному виглядові міста, а втім державним й урядовим будівлям. Куритиба — це столиця стейту Парана, розташована на 3,000 футів понад рівнем моря. Вона становить собою виробничий осередок із півмільйоновим населенням та пишається прегарними пам'ятковими будинками.

(Продовження буде)

„Захочеш — здобудеш"

(Новий професіоналіст)

Це справді мусіла бути інтелектуально бистра людина та з особливо бистрим відчуттям і умінням схоплювати прецизно абстрактні поняття такими звичайними і „щоденними" словами та при тому висловлювати таку глибоку, приктичну, життєву істину: захочеш — здобудеш! Отже, щоб щось „здобути", треба спершу „захотіти", тобто пізнати, вибрати і поставити собі певну мету, ціль і тоді послідовно до неї змагати аж доки її не досягнеш. Оце чомусь прийшли мені на гадку повищі думки, коли я мислив про молодого Лярка Чолгана, який щойно завершив свої студії медицини ступенем доктора 3-го червня 1985 року в Ню Йоркському медичному коледжі.

Лярко Чолган

Молодий лікар Лярко Чолган народився 27-го лютого 1959 року в Брукліні, Ню Йорк. Після закінчення народної школи св. Ансельма, він був принятий до престижевої середньої школи — Ріджис Гайскул в Ню Йорку, де здобув повну стипендію. Ця школа була його гордістю через її високі вимоги та дисципліну. Це, можливо, приготувало і загартувало його до дальших вимогливих студій. Другим його змагом було завершення студій архітектури бакалавратом архітектури про Колюмбійському університеті в 1981 році.

Він є сином д-ра Іляріона Чолгана, знаного спеціяліста гінеколога в Ню Йорку, та Роми Чолган з Жовніровичів. Покійний дідусь молодого Лярка д-р Іван Жовнірович був також лікарем, а сестра Рута є студенткою медицини. Можливо медицина була у Ярковій „крові". Він змалку був добрим, солідним і амбітним учнем американських і українських шкіл, будучи відзначаючим абсольвентом Школи Українознавства Самопомочі у Ню Йорку. Вже змалку він полюбив життя в Пласті, спершу у новацтві, а опісля в 9-му Курені юнацтва, перейшов вишкіл Лісової Школи, а тепер є членом старшо-пластунського Куреня „Чорноморців". Він дуже любить мандрівки, таборування, водні і лещетарські табори, не раз був одним з організаторів і провідників морських таборів.

У студентському житті був співосновником українського студентського клюбу при Колюмбійському університеті. У дозвіллі цікавився архітектурою, мистецтвом, тенісом і гокеєм. Лярко має багато друзів-приятелів. У нього є почуття обов'язку, порядку, національної і людської гідности. Лярко Чолган є одружений з Мирославою Сохáнівською, донею д-ра Володимира і Лесі Соханівських з Торонто. Мирослава також завершила студії бакалавром в Мачгеттенському коледжі з літератури і освіти.

Д-р Лярко є прийнятий на спеціялізаційну резидентуру обстетрики — гінекології в стейтовому університеті у Баффало.

Приятель

APPEAL TO OUR READERS

Re: Poor mail delivery of our newspapers

Because of poor delivery of our newspapers ,the daily SVOBODA and The Ukrainian Weekly, we appeal to our readers to help us collect evidence in our efforts to improve the delivery. The Jersey City postmaster gave us assurances in wtiting that we are expediting our newspapers in accordance with all rules and regulation. Our newspaper is delivered to the post office in Jersey City every day by 4 p.m. From there it is delivered to the sorting center in Kearny, N. J., the same day by 8 p.m. We are now trying to determine how the newspapers are processed in Kearny and in your local post offices.

To help us gather evidence, we are repeating, now in English, the in-house read-out on the delivery. We ask that for the duration of two weeks — which means 10 issues of the daily and two issues of the weekly — you mark in the left-hand line the date of the newspaper's publication and in the right-hand line alongside — the date of its delivery. After competing the two-week record, please write in the three lines below your name and address and mail the original or a copy to us.

UNA Supreme Executive Committee and SVOBODA Press

Date of publication	Date of delivery
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....
....	....

....
....
....

Мистецьке...

(Закінчення зі стор. 2)

ства. У Решетилівці навіть виконують тематичні гобелени для прослави постатей і ювілеїв „батьківщини".

У Дігтярях (Київщина) виконують дещо грубші килими з рослинною орнаментикою та відповідною каймою. Новішого походження є килимарські робітні в Хотині і Чернівцях. У Хотині взори є геометричні, чорно-білі з вкрапленням червоного, а в Чернівцях виконують дрібні квіти на чорному ґрунті. Є ще давні килимарські осередки в Глинянах і Косові. У Глинянах залишився геометричний орнамент брунатно-червоних відтінків, а в Косові геометричний орнамент різнокольоровий. Там є дві робітні — Об'єднання „Гуцульщина" і майстерня Художнього Фонду. Окрім того ще тчуть і продають у Косові ліжники, себто грубі килими з примітивним геометричним рисунком, що їх по витканні опрацьовують ще в воді, щоб вовняні нитки сповстилися.

Деревορізьбу виконують у давніх осередках — у Косові і Яворові. У Косові цим займається Об'єднання „Гуцульщина" і майстерня Художнього Фонду. Окрім того Український Художпром опікується поодинокими майстрами в різних місцевостях. Міністерство сільського й лісового господарства розвинуло в поодиноких селах Косівщини дереворізьбу, що не раз краще виходить, як в Об'єднанні „Гуцульщина". І так колгосп ім. 40-річчя жовтня на Косівщині, колгосп ім. Тараса Шевченка на Вижниччині і колгосп „Дружба" Іршавського району виконують доволі багато. Новозорганізовані робітні або пункти різьбарства вдалося відновити в Кременчуку, Тетереві, Борисполі, Ківерцях, Класові і в Новгороді Сіверськім. Є поодинокі майстри в різних місцевостях, що стоять під опікою цього міністерства. Крім того міністерство заснувало Об'єднання „Прикарпатліс" для виробу меблів і домашнього устаткування, що добре розвивається.

Виробництво кераміки не поширилось від передвоєнного стану. На високому рівні стоїть фабрика „Художня кераміка" в Опіші. Там приділюють більшу увагу фігурному посудові, ніж побутовому. Натомість керамічна вирібня в Косові підупала в порівнянні з передвоєнною. Маємо ще кілька виробництв, де окрім порцеляни і фаянсу виробляють, наприклад, у Львівській Керамічній Майстерні чи на керамічному заводі у Василькові теж кераміку. Там співпрацюють мистці з народними майстрами.

Зовсім нову ділянку народного мистецтва творить петриківський розпис. У 1958 році відкрито тут фабрику „Дружбу", де місцеві майстри виконують свої малюнки і придають їм підлаковий розпис. Працюють також при кухонних наборах і при них зберігають народний тон дерева. Крім того виконують на папері „мальовки", себто поодинокі мотиви для вміщення їх на стіні. У Дніпропетровську постав художній комбінат, що виконує подібні вироби. Розписи з Петриківки перейняли фабрики порцеляни в Україні.

Лозоплетіння за цей час розробилося в доволі велику галузь промисловости. Є цілий ряд фабрик що підлягає Міністерству місцевої промисловости. Воно створило лябораторію лози. Фабрики існують у Корсуні, у Хусті, в Лохвиці і Чернігові.

Мистецька обрібка шкіри почала відновлюватись. Цим займається Художній Фонд Спілки Художників. Її пробують відновити в українському художньому училищі у Вижниці і поодинокі майстри в Чернівцях.

Це вдалося нам ствердити на підставі статті Т. Придатка „Тенденції розвитку сучасних народніх промислів", що появилась у журналі „Народня творчість і етнографія". Він не ставиться критично до поодиноких галузей виробництва, але все ж признає окрім осягів — також занепад. Для нас це дає перегляд цієї ділянки, що була досі оповита тайною. В один час ми навіть мали тут вироби вишивкарської і керамічної ділянки, що дозволяли оцінити ті зусилля. А тепер уже довший час немає привозу тих виробів і ми можемо тільки зі статті довідатись — що і як працює в Україні.

ВИСТАВКА В. ВАРВАРІВ

Парма, Огайо. — Тут в п'ятницю, 7-го червня ц.р., від год. 7-ої до 10-ої вечора, в ґалерії Творчого Мистецтва, при 5244 Стейт Ровд у Пармі, відбудеться відкриття мистецької виставки Вікторії Варварів з Вашінґтону

В суботу, 8-го червня, о год. 2-ій по полудні, В. Варварів, дасть показ як малювати на шовку. Вступ вільний. Ця виставка малюнків на склі і на шовку триватиме до 29-го червня ц.р.

15,000 ДОЛ. НА ФОНД ПСФ

В дописі п.з. „Стипендійний Фонд ім. Остапа й Ірени Захаркових" („Свобода" ч. 102, з п'ятниці, 31-го травняк ц.р.) подано помилкову суму вкладу О. і І. Захарковихх. Правильно має бути: „Фундація Українського Вільного Університету повідомляє, що інж. Остап й Ірена Захаркови з Дітройту вкладом в 15,000 долярів започаткували Постійний Стипендійний Фонд (ПСФ) їх імени при Фундації УВУ". — Ред.

АМЕРИКАНСЬКІ КОРЕСПОНДЕНТИ на Близькоу Сході інформують, що Сирія,праводподібно за намовою Совєтського Союзу, буде робити усі заходи, щоб не допустити до переговорів між йорданськo-палестинською й ізраїльською делеґаціями з підтримкою Єгипту і З'єднаних Стейтів Америки. У деяких звідомленнях говориться навіть про „скрайні міри". Сирії, включно з убивством, щоб тільки не допустити до мирових переговорів, між Йорданією і Ізраїлем, бо у випадку замирення на Близькому Сході може тріснути, як миляна банька, уся підтривна стратеґія Москви і її сателітів в цьому районі світу.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІНДІЇ Раджів Ґанді погрозив, що коли Пакістан далі продовжуватиме розбудову своєї нуклеарної індустрії і змагатиме до здобуття нуклеарної зброї, Індія буде змушена переставити свою індустрію на продукцію нуклеарної зброї з допомогою тих держав, які вже розпоряджають нуклеарною зброєю і нуклеарними реакторами, потрібними до продукування атомової енергії. В інтерв'ю яке Р. Ґанді дав кореспондентові французької газети „Лє Монд" говориться, що Пакістан або вже має, або є напередодні посідання своєї власної нуклеарної зброї. На його думку уряд Індії не може толерувати нуклеарної сили під боком Індії.

„Пізнати..."

(Закінчення зі стор. 1)

складових частин СФУЖО.

З'їзд має незвичайно цікаву програму, в якій доповідатимуть ред. Лідія Бурачинська про потребу видань про народне мистецтво, Любов Волинець про працю в музеї та збереження експонатів, Катерина Довбенко про мистецький промисел України, проф. Петро Одарченко про досягнення української етноґрафії в XIX ст., а Надія Світлична про відношення совєтської влади до українських мистців.

Крім того в програмі передбачено висвітлення збірки шедеврів українського мистецтва у прозірках, роботи Юрія Турченка з Европи та виставки збірок: Мирослави Стахів-гаптів, Слави Геруляк і Наталії Кормелюк — кераміки.

Організаторки інформують, що передбачається також виміна інформаціями та дискусія про українські музеї та приватні збірки українських колекціонерів.

Голова комісії Н.Даниленко з ентузіязмом та глибоким переконанням наголошує важливу потребу не лише того з'їзду, але й цілей, які поставила собі Комісія народного мистецтва.

„Нашим завданням є дослідження збереження і розвиток народного мистецтва та зацікавлення цією справою ширшого числа наших громадян. Це особливо важливе тепер, коли в Україні так пильно працюють над злиттям культур і над знищенням нашої народної спадщини", — каже вона. „І тому саме ми поставили собі, як мотто слова Г. Логвина, що пізнати твори мистецтва минулих сторіч — збагачує людину духово, допомагає пізнати минуле України, виховує патріотичне почуття і підносить творчі сили. Ми саме бажаємо пізнати ці твори нашого мистецтва, особливо народного, зробити зіставлення нашого стану тут та в Україні і тим збагатити нас усіх та наше почуття національної гордости.

Досі, як стверджують члени комісії, наші пам'ятки розсипані, розкинені по приватних збірках і по музеях, яких є доволі багато в ЗСА, Канаді та Европі, але їхні праці не є скоординовані та часто навіть не є відомо що та де міститься. Багато із збирачів має величезний сентимент до своїх збірок, але немає наукового підложжя до їхнього оформлення та їхньої оцінки.

„Етнографія, як наука історична, вивчає народ у всіх його прошарках, на всіх етапах його історичного життя", — стверджує знавець етноґрафії проф. П. Одарченко, який є членом Комісії народного мистецтва СФУЖО.

Саме перші спроби взятися до того діла серйозно та притягнути до нього не лише збирачів, але й знавців мистецтва та культури з молодшого покоління, яке повинно перебрати ті скарби народної культури та їх зберегти для майбутніх поколінь, зроблено тепер підготовляючи цей з'їзд, який може стати зворотною точкою у тій важливій ділянці культури українського народу.

Організаторки надіються, що так і сприйме цей з'їзд громадянство, а фаховий підхід до збирання скарбів народного мистецтва піднесе його значення не лише серед нашої спільноти, але і серед не-українців.

У живій та цікавій розмові з членками комісії ми саме заторкуємо проблему частих виставок зразків українського народного мистецтва у американському середовищі, які хоча роблені з великим запалом та вкладом праці, не завжди показують справжні твори того мистецтва.

На наше питання чи ця справа буде порушена також на з'їзді, гості висловлюють надію, що на цю преважливу справу знайдеться час та місце. У розмові паде також думка про потребу вживати у майбутньому модерних засобів відеотейпів для вивчення вишивки, та як це вже зроблено успішно у ділянці писанкарства фільмом Славка Новицького. Це особливо важливе коли йдеться про зацікавлення та притягнення до праці молодого українського покоління.

Як бачимо, справа, яку розпочала Комісія народного мистецтва СФУЖО викликує заціквлення та живу виміну думок у кожному колі українців, які, здається без виїмку мають особливе відношення до плекання наших етнографічних надбань. Тому навіть на короткій гостині у редакції не стає часу на вичерпання теми та на порушення усіх турбуючих питань.

Продовження їх можна надіятися на заплянованому з'їзді на Союзівці у широкому колі любителів, знавців та збирачів нашого народного мистецтва, що є нашим справжнім скарбом. Немає сумніву, що з'їзд заповідається цікаво і корисно.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
мого Дорогого ШВАҐРА

бл. п.

Ярослава Стояловського

який помер у рідній Львові 1-го травня 1985 року
і його БРАТА

бл. п. Володимира

померлого 23-го березня 1985 року в Дітройті, Миш.
будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у Стемфорді, Конн. в українській католицькій церкві і у Дітройті, Миш. в церкві св. Івана Хрестителя.

Рідних і Приятелів прошу згадати в цей день Покійних у своїх молитвах.

ЕВГЕНІЯ ТРІСКА

У смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що 2-го червня 1985 року відійшов, ненадійно, у Вічність в Джерзі Сиґі, Н. Дж.
наш Дорогий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

МИХАЙЛО ПІЛІП

ПОХОРОН — в четвер, 6-го червня 1985 р. з похоронного заведення McLaughlin, 625 Pavonia Avenue, Jersey City, N. J., **о год. 8-ій ранку до української католицької церкви св. Петра й Павла і після Служби Божої, о год. 9-ій на цвинтар** Holy Cross у N. Arlington, N.J

Горем прибиті:
дружина — АННА (з дому ДУДЗІК)
сини — ІВАН І СТЕФАН
доньки:
МАРІЯ РАЙШ
АННА БАРНГАРТ
брати — ГРИГОРІЙ, СТЕФАН
сестра — МАРІЯ ВОЛОШИН
брати і сетри — **НИКОЛАЙ** у Польщі
АННА, АНАСТАЗІЯ, ТЕОДОР в Україні
та 6 внуків
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ІРАК ПРОДОВЖУЄ бомбити іранські міста і військові споруди включно з інсталяціями на острові Карґ, який вважається найбільшою пристаню оливних танкерів і кораблів для перевозу оливних продуктів. У південній частині Ірану участь у бойових акціях брали 73 іракські літаки.

ТРИ КОЛИШНІ АДМІНІСТРАТОРИ розривкового городу в Ню Джерзі, де у вогні минулого року загинуло вісім молодих осіб, зізнають тепер на розправі, що усі середники безпеки були занедбані властителями тому, що вони були надто коштовні.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 22-го жовтня 1984 р. у Вашінґтоні, Д. К.
відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО, БРАТ, ШВАҐЕР та ВУЙКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР КНИШ

Цією дорогою бажаємо скласти нашу найсердешнішу подяку Всім, хто в нашому родинному горю прийшов нам з поміччю і потіхою, висловами співчуття особисто, листовно, телефонічно та співучастю у похоронних обрядах, живими квітами, пожертвами на Заупокійні Богослужби і добродійні цілі.

Подяка за звеличання своєю присутністю у похоронному заведенні о. Йосифові Денищукові, ЧНІ — з собору Пресвятої Родини, о. Тарасові Лончині — пароховi Св. Тройці у Вашінґтоні. Сердешна подяка належиться о. Стефанові Шавелеві, ЧНІ — пароховi собору Пресвятої Родини у Вашінґтоні за відвідини Хворого та уділення Святих Тайн і Єлеопомазання, духовну опіку, за похоронні відправи у Вашінґтоні і на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж. і за прощальні слова.

Особлива подяка о. Патрикієві Пащакові, ЧСВВ — Ігуменові — пароховi церкви св. Юра в Ню Йорку за відвідини в часі хвороби, похоронні відправи у Вашінґтоні та в Бавнд Бруку, за вислови глибоко зворушливі прощальні слова, за моральну піддержку в часі невимовного смутку.

Наша глибока подяка за прощальні слова над свіжою могилою Покійного та в часі тризни слідуючим особам: Іванові Базаркові — Дорогому Сватові, пл. сен. Дмитрові Косовичеві — представникові Краєвої Пластової Старшини і Краєвої Пластової Ради в Ню Йорку, Христині Навроцькій — голові 64-го Відділу Союзу Українок в Ню Йорку, пл. сен. Андрієві Бігунові — представникові Пластової Станиці у Вашінґтоні, д-рові Володимирові Базаркові за переведення тризни.

Дякуємо Родині, Приятелям і Знайомим, які приїхали з Канади чи інших далеко віддалених місцевостей, щоб віддати останню пошану Покійному.

У світлу пам'ять Покійного зложили свої пожертви на такі цілі:

ПОЖЕРТВИ НА ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ:

Наталія і Іван Базарко, Галина і Микола Гошовські, Марія Конашевич, Іванна Мельник, Марія і Юрій Дицьо, Дарія і Михайло Миськів, Христина і Юрій Перфецькі, Таня і Ярослав Головнич, Учителі школи св. Юра в Ню Йорку, Преподобні Сестри ЧСВВ: с. Теодосія, с. Михаїла, с. Димитрія, Евгенія і Маруся Цісик, Дарія Ребет, Ірина і Володимир Біловус, Стефан Біловус, Анна і Ярослав Біловус, Оля і Михайло Косаревич, Зірка Скафарик, Евстахія і Степан Шуган, Ліда і Володимир Базарко, Еля Кузів, Марія і Сузен Атаманчук, Ярослава Оришкевич, Емілія і Роман Доберчак, Марта і Нестор Терлецькі, Марія Даниш, Емілія і Володимир Процінські, Ольга і Василь Курили, Марія Савицька, Евгенія Корчинська, Марія Кушнір, Микола і Слава Ласійчуки, Finance Dept. of United Cerebral Palsy of N.Y.S.

На собор ПРЕСВЯТОЇ РОДИНИ у Вашінґтоні

По 250 дол. — Апольонія Книш, Марта і Нестор Базарко, Люба і Роман Книш, Марія і Юрій Дицьо.
200 дол. — Степан Біловус.
150 дол. — Галина, Микола і Богдан Гошовські.
По 100 дол. — Христина і Юрій Перфецькі, Ірина і Володимир Білувус.
По 50 дол. — Наталія і Іван Базарко, Марія Конашевич, Іванна Мельник, Дарія і Михайло Миськів, Ірма й Іларіон Мельник, Таня і Ярослав Головнич, Ліда і Володимир Базарко, Оля і Михайло Косаревич, Анна і Ярослав Біловус, Емілія і Роман Доберчак, Марта і Нестор Терлецькі, Христина Воєвідка, Роман і Мотря Слоневські, Ярослава Оришкевич, Уляна й Іван Сось, Мира і Теодор Залуцькі, Ксеня і Юрій Кузьмич, Марта й Орест Качмарські, Ліда й Орест Білоус, Ліда і Евген Яросевич.
По 30 дол. — Катерина і Стефа Ференс, Квітослава і Богдан Пащин, Христина і Богдан Шепеляві, Ігор Кібузинський, Леся, Іван Кизик і Іванна, Тарас Ганушевські.
По 25 дол. — Тереня і Константин Бень, Ольга і Микола Зацухні, Наталія і Михайло Білоус, Володимир Квас, Ірина Салук, Рома і Олег Миськів, Ія і Володимир Лісович, Маруся і Роман Ференс, Андрій Лесів, Тамара й Ігор Витковицькі, Ірина і Михайло Бойко, Марія і Орест Поліщук, Марта і Ростислав Хомяк, Анна Л. Тимм.
По 20 дол. — Леся і Андрій Бігун, Теодозій Самотулка, Евгенія і Маруся Цісик, Марія і Олександер Сокіл, Люба і Стефан Іванчук, Евстахія і Степан Шуган, Христина і Александер Громоцькі, Богданна і Богдан Ґелета, Parkdale High School.
По 15 дол. — Анна і Володимир Маєвські, Оксана і Микола Коропецькі, Володимира і Микола Кавка, William, Nicholas, Jr. and Agnes, Siglar, Larry and Margaret.
По 10 дол. — Стефанія Іваськів, Ростислава і Данило Богачевські, Марта і Мартин Фляннері, Ferrara Tony, Herle, Robert and Deanne, Johnson, Barney L. and Janice M. O'Bear, June B.
По 5 дол. — Тереса Царик, Babcock and Glen, Gallagher, John and JoAnn, Mooney, Howard and Jane E., Opdycke, Maj. Don and Ann, Vanous and Mike Wilson, Ronald L. Elizabeth L., Baughman Howard B. and Patricia.
Разом $3,411.00

На церкву СВ. ТРОЙЦІ у Вашінґтоні

75 дол. — Марта й Ігор Процінські, 50 дол. — Емілія і Володимир Процінські.
Разом $125.00

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку

50 дол. — Марія Кушнір.
По 25 дол. — Христя Навроцька, Марія Савицька, Марія Даниш.
По 20 дол. — 64-ий Відділ СУА в Ню Йорку, Марія Савчак, Марія Ржепецька, Оля і Степан Крижанівські.
15 дол. — Ярослава Яросевич.
По 10 дол. — Люба Артимишин, Марія Левицька, Марія Баргура, **Оксана Рак, Броня Ковалів, Стефанія Диба-Ценко, Любов Раковська, Ірина Гошовська, Марія Тимочко, Евгенія Корчинська, Осипа Лень, Олена Качала.**
По 5 дол. — Марія Береза, Леся Ямрозик, Стефанія Пурій, Стефанія Лешко.
Разом $360.00

На ФОНД ім. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

Міля Рохожа, Ірина Комар, Наталія Дума, Надя Данилюк, Оксана Лопатинська.
Разом $25.00

На пресовий фонд журнала „НАШЕ ЖИТТЯ"

78-ий Відділ СУА у Вашінґтоні, Іванна Жовнір.
Разом $30.00

На пресовий фонд „ЮНАКА"

50 дол. — Марія Савицька. 20 дол. — Уляна Сось. По 10 дол. — Аня Гаврилюк, Ірина Ставнича. 5 дол. — Ольга Козак.
Разом $100.00

Загальна сума пожертв $4,051.00

Всім жертводавцям наша щира подяка.
Хай Всемилостивий винагородить усіх за це Своїми ласками, а Покійного хай благословить Небесною Вічністю.

ДРУЖИНА з ДІТЬМИ

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

СІЧЕНЬ — КВІТЕНЬ 1985

Щиро вітаємо нових і достойних членів фундаторів Фундації УВУ, відомих суспільно-громадських діячів і жертводавців на національні, релігійні і наукові цілі **Інж. Остапа й Ірену Захарків**, які із своїх заощаджень **в сумі 15 тисяч дол.**, започаткували свій **ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД (ПСФ)** при Фундації УВУ. З цього фонду **щорічно в їх імені** з процентів зложеного ними капіталу **буде приділена стипендія** на студії в царині українїстики для **українських студентів** із країн вільного світу. **Віримо,** що при допомозі їх **ПСФ — буде більша змога** через стипендії для студіюючої молоді і глибинне пізнання нашого буття у всіх його многогранностях — **поповнювати проріджені ряди,** якими наші фундатори йдуть вже **десятками років до Великої Мети. Ряди якими** йшли св. п. **Їх батьки і брат пані Ірени,** а наш незабутній друг юних літ **св. п. Нестор, старшина УПА.** Управа Фундації УВУ бажає нашим меценатам — фундаторам кріпкого здоров'я і многих літ прикладно-корисної праці для добра української спільноти і поневоленої Батьківщини.

Щиро вітаємо відомого українського громадянина патріота Романа Кухту, фундатора **Постійного Стипендійного Фонду** при Фундації УВУ, з якого **щорічно в його імені** із процентів зложеного ним капіталу — буде приділена **стипендія на студії або дослідну працю** в царині українїстики, зокрема виховання молодих провідних людей для українського **шкільництва** і молодечих **організацій. ПСФ,** це найкращий наш національний капіталовклад, це запорука, допомога і вишкіл тих, що мають доповнити ряди і продовжувати розпочатий змаг.

Дорогому Меценатові-Фундаторові бажаємо кріпкого здоров'я і многих літ корисної праці для Батьківщини.

Нам надзвичайно приємно привітати нових членів меценатів, а саме: **Олександра Сидоряка; родину д-р. Мирона і Любу Кучмак; Миколу Савчин; проф. Еміля Якина; родину о. Степана і Іванну Крисалку; Василя і Пелагію Кучкуда і мґр. Христю Блаженко.**

Вітаємо зокрема щиро наших достойних фундаторів, меценатів і членів, які постійно розбудовують свої фонди, а саме: **Миколу Поповича; інж. Софію Гаєцьку; д-р. Ірину Гребеняк; Преосвященного Владику Лостена; проф. Таїсу Богданську; Олега Ґелемея; Марію і Ореста Гладких; Василя і Лідію Кий; і д-р. Олега Стрільбицького.**

Щиро і дружньо вітаємо нових членів фундації і сотні постійних і нових жертводавців на українську науку через Фундацію УВУ.

ПОДАЄМО УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ЧЕРГОВИЙ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФУНДАЦІЮ УВУ В АМЕРИЦІ

Н. Н. на ФОНД МАРТИРОЛОГІЇ УКРАЇНИ (ФМУ) **15,000.00**

Захарків, Остап і Ірена **12,000.00**(Здеклярували 15,000.00).

Кухта, Роман **2,000.00**(10,105.00).

Д-р. Кучмак, Мирон і Люба **1,000.00** (1,025.00).

Попович, Микола (Канада) **1,000.00** (12,005.00).

Сидоряк, Олександер **1,000.00** (1,308.00).

Ґелемей, Олег **600.00**(1,830.00).

По 500.00 дол. зложили:

інж. Гаєвська, Софія (7,000.00); Гладкий, Орест і Марія (2,500.00); Савчин, Микола (1,080.00); Сливка, Іван (500.00); Стельмах, Іван (700.00); Столярський, Володимир і Анна (750.00); д-р. Політило, Юліян і Анна **400.00**; Якін, Еміль **400.00** (1,000.00); д-р. Андрушків, Роман і мґр. Світлана **320.00**; Андрушків, Софія **320.00**; Кучкуда, Василь і Пелягія **315.00** (1,100.00); о. Крисалка, Степан і Іванна **300.00** (1,120.00); Пінкстон, Сурепле **300.00**; Кий, Василь і Лідія **250.00** (1,350.00) мґр. Козій, Іван і Христина **250.00**; Котенко, Володимир **250.00**

По 200.00 дол. зложили:

Андрушків, Богдан і Віра; мґр. Бобиляк, Олена; д-р. Чубатий, Володимир (500.00); мґр. Щудлюк, Орест і Слава.

По 150.00 дол. зложили:

Мицак, Юрій (550.00); д-р. Рижевська, Дарія; Українська Фед. Кред. Кооп. СУМА в Йонкерсі, Н. Й. (650.00); Цяприна, Іван; Вертипорох, Юлія **120.00**.

По 100.00 дол. зложили:

Байляк, Роман і Анна; Балабан, Володимир і Галина (800.00); Бесоушко, Анджеля; Біраковський, Богдан; мґр. Блаженко, Христина (1,005); мґр. Боднарук, Ярослав і проф. д-р. Наталія (500.00); Вовк, Олександер і Йоанна; Тгір, Василь і Олена (600.00); д-р Веселий, Орест (500.00); Войтович, Мирон; інж. Гончаренко, Юрій і інж. Марія; д-р. Гребеняк, Ірена (1,250.00); Грещак, Богдан і Христина; Ґац, Остап і Марія (600.00); Данилишин, Григорій і Мирослава; Даран, Володимир і Аліся; д-р. Дерій, Омелян (750.00); проф. Довгенко, Михайло (600.00); д-р. Джуль, Павло й Ірена; Заліський, Антін і Ольга; Заяць, Микола; Зборовський, Володимир і Анна; Іскрижицький, Валентин; Кавець,Петро; Кіналь, Ярослава; мґр. Когут, Тарас; д-р. Кравчук, Мирон і Ольга; д-р. Крупа, Теодозій і Любомира; Лаврівський, Володимир; Лешко, Стефанія; Литвин, Павло; Лозинський, Михайло і Ерна; Мельник, Михайло і Параскевія; д-р. Микулович, Ярослав і Стефанія (500.00); Невмержицький, Микола; д-р. Ничай, Степан і Ірена (500.00); Оприско, Степан і Катруся; Оренчук, Володимир і Ярослава; д-р. Очеретько, Ярослав; Павлюк, Іван; Панас, Климко; Петріна, Богдан і Наталка; Пискір, Володимир і Марія; д-р. Попель, Юрій і Наталка; Преосвященний Владика Андрій Кущак; Преосвященний Владика Василь Лостен (1,180.00); Ратуч, Теодор; д-р. Старосольський, Володимир; Старостенко, Юрій; Стецюк, Марія Квітка (780.00); д-р. Стрільбицький, Олександер (1,350.00); д-р. Тимків, Степан і Тамара; Токарчук, Теодор і Катерина; Українська Фед. Кред. Кооп. в Балтімор, Мериленд; Українська Католицька Церква, Гюстон, Тексас; Хонюк, Богдан; Цяпа, Михайло; інж. Чабан, Богдан і д-р Марія; інж. Шумило, Михайло й Ірена; Щеплоцький, Степан; Яцух, Петро і Пріся; Руб, Віктор і Роксоляна **75.00**; Лівчак, Богдан **75.00**.

По 50.00 дол. зложили:

адвокат Болюх, Мирон; д-р. Бурик, Микола; Вівчар, Іван; мґр. Воробець Олександер і Ірена; Герцик, Степан; Гнатчук, Всеволод Ґоґан, Самкель і Лариса; Гук, Степан; д-р. Ґелета, Ярослав, Ґулак, Василь; Данилюк, Аліся; Дучинський, Володимир, Дужий, Ярослав і Оля (675.00); інж. Дячук, Володимир і мґр. Уляна; Ждан, Степан і Ірена; Заліський, Антін і Ольга; мґр. Залуський, Володимир і мґр. Наталія; Іванчук, Андріян і Ліда; Кап, Юрій і Віра; Карабін, Петро і Туула; Директор Кисілевський, Юрій; д-р. Кітсей, Роман; Кледович, Володимир; д-р. Коропей, Володимир; Коссак, Алєксандер і Неоніля; мґр. Костюк, Іван і Галина; інж. Коцур, Ігор і д-р. Любомира; Крижанівський, Марія; Крітський, Павло, д-р. Кузьмак, Любомир і Роксана; д-р. Лебедович, Мілас і Звенислава; д-р. Лешко, Ярослав і Алла; Літепло, Володимир; Майорчак, Михайло; Маланчук, Степан; д-р. Мацюрак, Андрій; Мельник, Семен; Новак, Юрій; інж. Оберишин, Ярослав і Галя; Об'єднання Жінок ОЧСУ, Відділ в Голівуд, Фльорида; д-р. Онуферко, Володимир; Пайсон, Лео і Пезанівська, Анна; Пилипчук, Михайло і Доріс; д-р. Правак, Теодор; д-р. Прокопів, Володимир; д-р Ратич, Олег і д-р. Іванна (505.00); Семенишин, Володимир; Сенюх, Дмитро; д-р. Сидорак, Ярослав і Оксана; Скоп, Олександер і Соня; Стасів, Марія; інж. Сушків, Володимир; Таращук, Володимир; Українська Фед. Кред. Кооп. „Будучність" в Дітройті; д-р. Федик, Евстахій; Харамбура, Марія; Харкевич, Катерина; Хома, Стефанія; Цьонка, Роман; Шведак, Зенон; лт. Шморгун, Іван; д-р. Шкільник, Володимир і Надія; інж. Яременко, Антін (550.00); Масловський, Зенон **40.00**; інж. Ненадкевич, Микола **35.00**.

По 30.00 дол. зложили:

Лешинський, Петро; Лозинський, Григорій і Наталія; Небеш, Орест.

По 25.00 дол. зложили:

Акуіля, Авґуст і Емілія; Андріадіс, Микола і Галина; Андрусяк, Марія; Атановський, Олександер і Йосифіна; Балабан, Василь і Ольга; Бандрівський, Еміль; Бахір, Василь; Бачинський, Андрій і Марта; Безкоровайний, Осип; Безуб'як, Іван і Анастазія; Бекерський, Дарія; Березовський, Андрій і Віра; Н. Н., Баффало; Бздир, Василь; проф. Богданська, Таїса (1,845.99); Білі, Володимир і Олександра; Бобеляк, Дмитро; Бозіо,Михайло і Софія; Брикович, Теодозія Володимира; Бродин, Богдан; Бурбан, Олена; Варварів, Олена; Вареля, Ольга; Василинюк, Юрій; Винник, Іван і Софія; Вислоцька, Марія; Волосенко, Данута; Вонторський, Олександер і Софія; Гавриш, Степан і Елсі; Гаєвський, Іван; Галаган, Борис; Гайдук, Дмитро; Гладкий, Михайло; Гнатів, Юрій; Грабець, Роман і Мирослава; Грицак, Петро і Рая; Грубець, Анна; д-р. Грушка, Мирослав і Елсі; Година-нець, Ярослав; Голутяк-Галик, Степан і Анна; Гошовський, Володимир і Леонтина; Гурський, Петро і Ольга; Гуссар, Стелля; Ґлух, Роман і Валентина; Ґой, Звенислава; Данилишин, Евген; Децкий, Микола; Дзюба, Корнель і Емілія; д-р. Дзядів, Роман і Ольга; Долинський, Любов; Долінський, Адріян і Ляриса; Домбчевський, Роман і Люба; Доскочинський, Василь і Евгенія; Думка, Михайло; Дяківський, Роман; Дякун, Григорій; Зарицькі, Володимир і Христина; Йова, Любов; Катеринюк, Еміліян; Катинський, Володимир; Качуровський, Василь; Кашуба, Стефан; Ковалевський, Микола і Карен; Ковальчик, Михайло й Ірена; д-р. Когутяк, Володимир; Козбур, Тарас і Ксеня; Козак, Ігор і Анізія; Козак, Ярослав і Калина; д-р. Козицькі, Роман і Марта; Козіцький, Володимир і Анна; Колтонюк, Орест і Антоніна; Колтонюк, Роман; Корінь, Микола; Коровицький, Іван і Галя; Корсунь, Венямин і Віра; інж. Корсунський, Ярослав; Косарчин, Микола і Марія; Коструба, Ярослав; Костка, Михайло й Анна; о. д-р. Коч, Мирон; Клос, Володимир; інж. Кравчук, Бернард і Анна; Курляк, Михайло; Кушнір, Володимир і Павліна; Кузик, Роман і Міра; Кухар, Ольга; Лен, Григорій; Лозинський, Миролюб; Ляшевич, Ярослав і Ліда; Маґрудер, Вірджінія; Маґецький, Іван; Макогон, Іван і Евгенія; Макар, Іван; Маринюк, Юрій і Мелінда; мґр. Мартинюк, Микола і Зеня; Марущак, Василь; Марчиха, Петро й Анна; Масюк, Ярослав; Миськів, Остап; Михайлів, Евген і Богданна; Мілянич, Микола і Дороті; мґр. Молодовець, Андрій; д-р. Мостович, Леонід і Оксана; д-р. Музичка, Ярослав і Ляриса; Навроцький, Юрій і Христина; Небеш, В.; Недольські, Володимир і Світлана; д-р. Когут, Нестор; Обаранець, Евген і Леся; Олійник, Іван і Стефанія; Оліник, Федір; Омельченко, Григорій і Олександра; Осадчук, Василь; Охримович, Юліян і Ірена; Панков, Петро і Левка; Пелачик, Микола і Софія; Петрук, Володимир; Пилипяк, Роман і Катерина; Половчак, Іван; Почтар, Людмила; інж. Пришляк, Олександер і Анна; Проців, Роман і Ярослава; д-р. Риплянський, Анатоль; Рогач, Степан і Христина; Рокіський, Едвард; Роман, Ева; Савечка, Филимон; Савка, Василь і Патриція; Савчук, Ярослав; Свора, Іван; Сидір, Ярослав і Марта; д-р. Соневицький, Ігор і мґр. Наталія; Сорочак, Володимир; Стадник, Степан; д-р. Станецький, Атанас і Галина; Стасюк, Дмитро і Тамара; д-р. Стахів, Денис і Мирослава; проф. Степаненко, Микола і Галина; д-р. Столярський, Алекс і Каролина; Терлецький, Катерина; Троян, Петро; Український Братський Союз Відділ ч. 51; Федейко,Ольга; Футяк, Ірена; Харчишин, Ярослав і Анна; Хіч, Олекса; Цебрій, Григорій і Дора; Чипчак, Ігор; Чорний, Микола і Стефанія; Шабельник, Микола; о. Шараневич, Еміль; д-р. Шебунчак, Богдан і д-р. Софія; Шолуха, Марія; Шутер, Русел; Юсип, Іссая і Василина; Яворська, Людмила; Яровенко, Вадим і Марія; д-р. Яцух, Михайло й Іванна; д-р. Ящун, Василь; Пахолюк, Ігор і Бріджед **22.00**.

По 20.00 дол. зложили:

Балазюк, Гнат і Дарія; Балацький, Евген; проф. Барагура, Володимир і Марія; Баран, Анна; Білецький, Микола і Софія; інж. Крамарчук, Богдан і Лідія; д-р. Богданів, Віталій; Болонний, Петро й Анна; Брезден, Зенон і Стефанія; Воронка, Василь; Госоніц, Френк і Тереса; о. д-р. Ґерич, Юрій; Данчевський, Теодор і Асунна; д-р. Дармограй, Петро; Дзівак, Володимир; д-р. Домбчевський, Іларіон і проф. Анна; д-р. Малсід, Роджер Т. і Зоряна; проф. Каменецький, Ігор і Христина; Канюка, Марія; о. Кисілевський, Роман; Кіцюк, Ярослав і Марія; Кобасяр, Михайло і Віра; Коровник, Лідія; Лаврів, Василь; Левицький, Олександер і Ольга; Малецький, Евдокія; Макар, Іван і Марія; Мартіненко, Михайло й Антоніна; Німилович, Яків і Анеліса; Ожга, Мирон; Підстригач, Леонід і Параскевія; Полянський, Богдан і Марія; Ржепецька, Марія; Сявавко, Мирослав; о. Ткачук, Іван; інж. Ткач, Ярослав і д-р. Олександра (710.00); д-р. Теребус-Кмета, Надія і інж. Ігор Кмета; Українська Фед. Кред. Кооп. „Самопоміч" в Сиракюзах, Н. Й.; Фаріон, Орест; Череватюк, Стефанія; проф. Чорнодольський, Володимир і Стефанія; Юркевич, Казимир; інж. Яцус, Юрій і Мільдрена.

По 15.00 дол. зложили:

Амброзяк, Максим і Ольга; Андрейців, Василь і Марія; Антипів, Ксеня; Байко, Іван; Бакало, Барбара; Бачинський, Юліян і Оксана; Березюк, Олена; Біловус, Степан; Бігун, Ярослав і Богданна; Бокон, Томас і Олена; Боярський, Богдан і Ізидора; Бук, Андрій і Катерина; Букачевський, Ярослав і Ярослава; Буцяк, Марія; Бучак, Роман; Вигінні, Петро і Віра; Волчук, Оксана; Волошин, Олександра; Воляник, Степан; Вомпель, Роман (785.00); Воробець, Теодор; Вох, Емілія; д-р. Вочок, Захарій і Барбара; Гайда, Ігор і Рома; Ганушевський, Степан і Ольга; Ганчарик, Антін і Стефанія; Гарасимів, Джеймс; Гевко, Лідія і Богдан; д-р. Гимон, Лжонес; Голіян, Михайло і д-р. Оксана; Гориславський, Микола; Городиський, Данило і Тамара; Григорчук, Лев і Лінда; Ґаблей, Богдан і Ольга; Ґерманський, Андрій і Марія; інж. Ґоляш, Роман; Ґудз, Стефанія; Даців, Михайло; Демко, Петро; Демчук, Іван; Дзеджик, Андрій і Ірена; Дмитрюк, Володимир; Дражньовська, Анна; Дребич, Михайло; Дячук, Зенко; Єреґа, Василь і Наталія; о. Желехівський, Богдан і Надія; Журківський, Іван і Валентина; Запутович, Роман і Віра; Захаріясевич, Мирон і Катерина; Іваськів, Володимир; Іванців, Василь; Іванчук, Іван; Коваль, Володимир і Розалія; Козенко, Ева; Колін, Іван; Королюк, Анна; Корсунь, Федір і Ольга; Косачук, Сергій і Ася; мґр. Кобрин, Атанас і Катерина; Кравець, Юрій; Кравець, Михайло; Крайчик, Олександер і Марія; Креховецький, Корнель і Саві; Круховий, Володимир і Анастазія; Кузбит, Іван; Кузик, Володимир; Кузьмович, Стефан; Курман, Стефан і Анна; Куликівський, Григорій і Теофіля; Кулька, Дмитро і Луїса; Лагола, Іван; Лесько, Іван; Лободоський, Осип (поправка з попереднього оголошення); д-р. Логінський, Орест і Стефанія; Лотоцький, Михайло й Олена; Лугович, Чарлес і Марта; Малий, Юліян і Люба; Мандюк, Володимир; Маркевич, Іван і Павлете; Маринович, Роман; Марків, Евген і Лідія; Маселко, Роберт; Матковський, Степан; Медик, Филин і Валентина; Мельничин, Василь і Оксана; Мельничук, Богдан; Мисишин, Григорій; д-р. Мичковський, Мирослав і Анна; Мудрий, Василь і Дарія; Непорадний, Михайло і Луїз; Николенко, Ніна; Олексин, Алекс; Палієнко, Павло й Олександра; Паньків, Серафин і Софія; Паш, Юрій; Петрущак, Ярослав; Питляр, Зенон; Питльований, Володимир і Джін; Пінко, Анна; Пітула, Микола й Ірена; Поліщук, Юрій; Попаця, Василь і Галя; Попель, Надія; Потішко, Василь; Походай, Іван; Прийма, Володимир; Притула, Василь; Присяжнюк, Дмитро й Антоніна; Прихоженко, Микола і Розалія; д-р. Процик, Володимир і Надія; Процик, Олександер і Ірена; Пішка, Данило; Рачкевич, М.; Райнер, Адам і Ірена; Решітник, Василь і Віра; Роїк, Аніта; Роздольський, Лев; Романовська, Олена; проф. Романишин, Роман і Леся; Рудик, Ірена; Рудий, Петро; Рудницький, Йосиф; Савка, Авґустин; д-р. Савицький, Юрій; Саленко, Всеволод і Лідія; Сахарук, Сеґій; д-р. Сенковський, Теодозій і Ірена; Сердюк, Василь і Людмила; Сірко, Еліяс; Скробач, Богдан і Анна; Слабіцький, Ґлікерія; Солонинка, Маркіян; Стадник, Іван; Стасів, Микола й Анна; Степанків, Ярослав; Стефанишин, Марія; Сьолковська, Ірена; Сусла, Іван і Марія; Таран, Борис; Татчин, Василь і Стефанія; Твердохліб, Петро й Ірена; Тонюк, Іван; д-р. Трач, Роман і Надія; Федак, Евген і Теодозія; Фединський, Андрій; Філь, Михайло; Ханас, Марія; Харкевич, Іван; Харченко, Іван і Евгенія; Хома, Йосиф і Анна; Хромяк, Дмитро й Іванна; Цвіль, Михайло; Цегельський, Андрій; мґр. Цісик, Маруся; Черешня, Іван і Марія; Чіш, Андрій і Олена; Чорний, Михайло; Шарий, Борис; Шкафаровський, Павло і Дороті; Школяр, Михайло й Оля; Шмуляк, Василь і Анна; Яворські, Мирослав і Йосифа; Яворський, Евген; Якубовський, Михайло і Марія; Янда, Макар; Яросевич, Орест.

По 10.00 дол. зложили:

Артимишин, Богдан і Теофіля; Аттон, Іван і Марія; Бабій, Я.; Баланецький, Іван і Ґунда; Бард, Петро і Вірджінія; Боднарський, Зенон і Марія; Борис, Ілля; Бохно, Михайло; Василюк, Максим; Васів, Василь; Вомпель, Осип і Анна; Гайовий, Федір і Марія; Гак, Роман; Голод Роман; о. Ганкевич, Стефан; проф. Гаюк, Гліб і Зоя; генерал Григоренко, Петро і Зінаїда; Голойда, Володимир і Марґарета; Гуменюк, Ігор; д-р. Гуцуляк, Василь і Марія; Ґелетканич, Андрій; інж. Ґоляш, Стефан і інж. Надія; Демиденко, Христина; Дзівак, Іван і Анна; Дитиняк, Володимир; Долінай, Олександер і Олександра; Дробенко, Іван; Еліїв, Теодор; Євфремов, Галина; Жовнір, Іванна; Заяць, Ольга; Зінкевич, Осип і Надія; Каліновський, Володимир і Марія; Карпенко, Борис і Тетяна; Кікцьо, Теодор; Кіналь, Михайло; Клим, Ярослав і Іванна; Коваленко, Григорій; Комар, Іван; Крам, Марко і Валентина; Кріса, Ольга; Кріспатий, Семен; Куйбіда, Осип і Юстина; Кулик, Василь і Антоніна; Курчак, Микола й Оля; Кушнір, Іван і Марія; Лепкі, Марко й Іванна; Лещишин, Петро і Марія; Лісаченко, Микола й Еріка; Ліщинський, Михайло і Софія; Людкевич, Евген; Мазур, Юрій; Майковські, Еміліян і Чеслава; Маланюк, Мирон; Малахов, Константин і Параскевія; Маліцька, Юлія; Матіяш, Олег; Мачай, Іванна; Мельник, Дмитро; Михалевич, Ніна; Михайлів, Володимира; Мичковські, Юрій і Христина; Мокрівська, Ксеня; Орел, Юрій; Підгірний, Іван; Полянський, Іван; Поточняк, Н.; Рітачка, Юрій і Марія; Романів, Богдан; Савчин, Ірена; Світлична, Надія; Сивенький, Володимир; Сольчаник, Мирослав і Люба; Станіцький, Евстахія; д-р Стецьків, Евген і Ніля; о. Тилявський, Іван; Трунко, Я.; Тучковський, Дмитро; Фессак, Борис і Евгенія; Цегельські, Юрій і Надія; Черевко, Володимир і Ядвига; Чорний, Стефан; Яворський, Іван; інж. Яримович, Роман; Ясінський, Лонгин.

По 5.00 дол. зложили:

Анкар, Кароль і Стеля; д-р. Біляк, Роман; інж. Бориляк, Микола і Таня; Буката, Ольга; Волошин, Роман; Горішний, Микола; Гриньків, Володимир і Ольга; Децик, Віктор і Беці; Дидик,Дмитро і Марія; Дячук, Іван; Іваницький, Саловіна; Качмар, Іван; Козак, Богдан; Коник, Микола; Корінь, Олександер і Олеся; Костюк, Олександер; Крупка, Роман і Елеонора; Кукіль, Ярослава; Курляк, Маріян і Аліся; Лінинський, Микола і Марія; МкКалп, Юрій; Місіло, Стефан; Озеранік, Анна; Пилипчак, Стефан і Марія; Попович, Володимир; д-р. Роданський, Василь; Саврук, Іван; Савчек, Лідія; Хапа, Катерина; Цьонка, Лев і Женет; Чабан, Лев; Яцусь-Ґоль, Софія; Яценко, Іван і Галя **3.00**.

По 2.00 дол. зложили:

Н. Н., Баффало; Блонарович, Олександер; о. Боровський, Володимир; Костюк, Апекс; Проць, Наталія; Лемеха, Петро **1.00**.

ІМ'Я І ПРІЗВИЩЕ в цьому списку подаємо так, як вони були подані жертводавцями українською мовою, якщо вони були подані тільки латинкою — подаємо їх користуючись транслітерацією Конґресової бібліотеки ЗСА.

Щиро дякуємо всім жертводавцям. З уваги на всеукраїнську місію, яку сповняє УВУ, МЕТОЮ ФУНДАЦІЇ є створити одномільйоновий фонд, який допоможе забезпечити дальший розвиток української науки у вільному світі.

ТОМУ УПРАВА ФУНДАЦІЇ звертається до **ВАС** з гарячим проханням стати членом Фундації або скласти пожертву в міру Ваших спроможностей. **Коли Ви** пожертвували раніше або вже є членом Фундації - **ПРОСИМО ВАС, підвищити свій ВКЛАД.**

У ВАШОМУ особистому імені, в імені цілої родини, в імені дорогих Вам осіб, що відійшли у вічний спокій; в імені організації та установи —Ви маєте можливість створити при Фундації УВУ „ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД" (ПСФ) з якого щорічно буде приділена стипендія на студії або дослідну працю в царині українїстики. Фінанси ПСФ є поставлені окремо на найвищі відсотки у банках і тільки відсотки розподіляються на стипендії або дослідні праці чи публікації згідно з волею та побажанням фундатора чи жертводавців. ОСНОВНИЙ капітал зложений фундатором чи жертводавцями залишається постійно ненарушеним. ТОМУ ці ПСФ будуть існувати вічно. РОДИНА чи їх нащадки своїми порадами та дальшими пожертвами можуть постійно розбудовувати ці родинні ПСФ.

ПОВНИЙ ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД є тоді, коли меценат, родина чи установа зложили $10,000.00. Проте, коли вже вплачено 5,000.00 **ПСФ** — починає діяти, доповнений фондами Фундації. Вплати на **ПСФ** — можна сплачувати ратами.

Коли із різних причин Ви не маєте можливости створити **ПСФ**, просимо Вас з різних оказій творити **одноразові стипендійні фонди. Одноразовий Стипендійний Фонд є тоді,** коли жертводавець на цю ціль зложить 500.00 дол.

В 1984 році при Вашій щедрій допомозі **ФУНДАЦІЯ УВУ ВИПЛАТИЛА 68** студентам УВУ, **студентам педагогії і студентам з Европи** покрито кошти прожитку; фінансувала **Перший кобзарський курс в Европі.** При допомозі щорічної студійної програми **СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ по Европі,** — поставлено **ПРОПАМ'ЯТНУ ПЛИТУ в к. концтаборі Дахав** і проголошено творення **ІНСТИТУТУ УКРАЇНСЬКОЇ МАРТИРОЛОГІЇ.** В сорокову річницю **боїв під Бродами і Монте Кассіно** зложено **КВІТИ** на могилах **вояків-українців у Фельдбаху і Монте Кассіно,** які хоч і в чужих уніформах згинули в боротьбі проти жорстоких окупантів української землі: червоних і брунатних нацистів, створено УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ КОМІТЕТ „МОНТЕ КАССІНО".

Також розпочато досліди (збирання матеріялів) про чисельну участь українців в боротьбі з гітлеризмом на західньому фронті, зокрема в армії генерала Андерса і французькому резистансі, — та можливість відповідного задокументування цього факту.

ДОПОМОГА БІЖЕНЦЯМ із **Польщі:** Фундація УВУ **фінансувала курси** англійської мови **в Сант Ґеорґен, Австрія; фінансуємо курси (анг. мови і українознавства)** в Мюнхені, при УВУ вже повних два семестри, які відвідує понад 50 осіб з найновішої іміґрації.

Вже на ВЕСНЯНИЙ СЕМЕСТР УВУ, 1985 — виплачено 30 стипендій і 4,000 дол. на оплату і адміністрацію п'ятьох курсів.

ФУНДАЦІЯ УВУ дала ДОТАЦІЇ на **Збірник** та різні **чужомовні наукові** видання **УВУ.**

НА ЛІТНІЙ СЕМЕСТР 1985, Фундація УВУ призначила вже **понад 100 стипендій** для українських студентів різних програм УВУ. **Рівнож декілька** стипендій призначено **чужинецьким студентам** з европейських університетів, які студіюють **українську мову на літньому семестрі УВУ.**

ЦЬОГО РОКУ завдяки глибинному розумінні і палкому бажанню готовити нову зміну, та щедрої жертвенности української патріотичної спільноти — **буде приділено Фундацією понад 140 стипендій.**

Всі пожертви і датки на Фундацію УВУ, на постійний чи одноразовий стипендійний Фонд — можна відтягнути від податку.

Чеки просимо виписувати на: UFU Foundation **та висилати на адресу Фундації УВУ.**

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.

203 Second Avenue • New York N.Y. 10003

Проф. Петро Ґой
голова Фундації УВУ

Д-р Ярослав Моцюк
скарбник Фундації УВУ